

Turnišče. Na novega leta dan po večernicah je naše Prosvetno društvo imelo v farnem domu prav uspešno božično proslavo. Ljudje so dvorano čisto napolnili. — Na sveti dan zvečer je v eni izmed naših gostiln prišlo do nepotrebnega obračunavanja, pri katerem je neki gospodič s stolom udaril po glavi Jožefa Zdravca s tako silo, da je bil fant takoj ves krvav. Ker fanta niso takoj spravili k zdravniku, je sedaj postalo njegovo stanje precej kritično. Zadnje besede o tem »junakem« dejanju bo izreklo sodišče.

Beltinci. G. inž. Albin Nečima je bil za delovanje v Zvezi fantovskih odelov odlikovan z redom sv. Save 4. stopnje. Čestitamo! — Pretekli teden sta se tukaj poročila profesor Rudolf Branko in gđca Marija Gumilar, hčerka šolskega upravitelja v Lipovcih. Bilo srečno!

Sv. Sebeštan. Naše Prosvetno društvo je imelo v nedeljo spominsko slovesnost za pokojnim voditeljem g. dr. Antonom Korošcem. Po lepo podani deklaraciji »Umri nam je oče« je g. župnik podal v glavnih obrih življenjepis umrlega in njegov pomen za slovenski narod ter za Jugoslavijo. Žalni sestanek se je končal z molitvijo za rajnega. — Naročniki »Slov. gospodarja«, pogledajte pri sosedu, če še nima naročenega katoliškega lista, pokažite mu »Gospodarja«, povejte zanj lepo besedo, boste s tem naredili dobro delo pred Bogom in pred ljudmi. — Naše agilno Prosvetno društvo pripravlja igro za pustno nedeljo in bo na sporedu igra, da se boste lahko od srca nasmejali.

Savinjska dolina

Smartno ob Paki. Dne 26. decembra je bil dopoldne občni zbor krajevnega KZ, ki je prav lepo uspel. Pri volitvah je bil izvoljen večinoma stari odbor, kateremu želimo pri delu obilo uspehov! — Istega dne popoldne pa je imelo občni zbor Prosvetno društvo v društveni dvorani. Iz podanih poročil je bilo razvidno, da je društvo delavno in odbor agilen. Pri volitvah je bil izvoljen odbor z Martinom Steblovnikom, predsednikom Kmetijske zbornice, in g. Francem Časlom, duhovnim svetnikom in župnikom, na čelu. Novemu odboru želimo obilo uspehov pri delu za katoliško prosveto in vzgojo članov v duhu katoliških načel!

Gornji Grad. Ker v pretečenem letu ni bilo skoraj nobenega odmeva od nas, zato se oglašamo vsaj v novem letu. Naš dolgoletni predsednik Prosvetnega društva g. Matija Jamnik je bil nedavno odlikovan za državljanske zasluge na prosvetnem polju z zlato kolajno. Odlikovanje mu je izročil g. okrajni načelnik. Naslovil je nanj zelo pohvalne besede kot zavednemu ter neustrašnemu borcu za narodne ideale. Ob tej priliki mu čestita tudi članstvo Prosvetnega društva ter se mu zahvaljuje za vse njegovo požrtvovalno delo pri društvu. Želimo, da bi še v bodoče uspešno vodil društvo! — Decembra je naša prosveta predvajala poučno dramo »Naši otroci«. Društvo si je tudi nabavilo precej novih knjig. Vsak prijatelj katoliškega čtiva naj seže po njih v zimskem času! Sedaj se igralci pripravljajo na krasno Brumnovno dramo »Adelajda, koroška rožca«. Igra je vzeta iz turških vpadov na slovensko zemljo. Dostoj je igra že doživela po raznih odrih velik uspeh. Tudi pri nas ne bo izostal. Na to igro že sedaj opozarjamo vse naše prijatelje!

da je med pet in dvajsetimi osebami pri kakšnem predavanju ena, ki predavateljcem besedam težko sledi. Ob telefonu, kjer je poslušanje delno udobnejše, pa slabo sliši povprečno komaj ena oseba med štiristotimi.

Past za tatove. 52 letni šofer Ferdinand Parz si je v okolici Dunaja uredil farmo za kokoši. Ker se je bal tatov, je zgradil napravo, ki naj bi se sprožila, če bi neopoleteni prestopili prag kokošnjaka. Pa je ponoči sam hotel stopiti v kokošnjak, da bi videl, če je vse v redu. Usoda je hotela, da se je pri tem naprava proti tatovom sprožila in pogodila Parza s kroglo naravnost v čelo.

Pes je ujel vlomilca. V nekem nemškem obmorskem mestecu se je v

gozdnih kotlinah, ki so začele tik pod slovečimi vinogradi v Pekrah.

Divjih svinj še sicer ni podil ne Janez in ne Pero, a kaj je ta zverjad napram tolikim spopadom z najbolj podivjanimi zverjimi plemeni!

Gospodar in gostitelj je poučil gosta, da je treba divjega ter od lovskih psov zaustavljenega ščetinca dobro potipati s sulico iz neposredne bližine in po njem je. K smrtonosnemu sunku spada le nekoliko duhaprisotnosti, korajže in moči, kar je pa itak v obilni meri v glavi, srcu in rokah vsakega graničarja...

Rešitev iz smrtne nevarnosti

Lov je pričel v soboto zjutraj, da bi bila nedelja nekaka zaključna slovesnost.

Lovišče je bilo itak pred nosom. Treba je bilo iz okolice zbobnati za tri lovce nekaj kmetov s psi gonjači in uspeh je bil zasiguran.

Gonjači so zajeli dobro poznana zatočišča svinjske divjačine, katero so skušali pognati s krikom, ropotom in pasjim laježem iz skrišališč pred sulico lovcev.

Na vseh krajih je odmeval trušč, cvilenje in lajež psov, čuti je bilo lomastenje prepodene in prestrašene svinjadi po grmovju in dračju, a krdela so večinoma smukala mimo lovcev, ne da bi se bilo posrečilo zaustaviti le enega samega merjasca.

Že je šlo proti poldnevju in nobenemu lovcu se ni ponudila prilika za naskok in dokaz lovske neustrašenosti.

Bele vode—Sv. Križ. Letos bomo postavili k Sv. Križu križev pot. Radi bi tudi postavili še eno romarsko hišo. Zopet bomo trkali na dobra srca prijateljev Sv. Križa. Z božjo pomočjo bomo vse naredili. Popravili bomo tudi našo cesto. Banovina in občina sta nam že obljubili svojo pomoč.

Šmarni kraji

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Stopili smo v novo leto. Božične praznike smo obhajali sicer zelo skromno, vendar so družine, ki so preživele praznike v tistem miru, ki ga jim je prineslo »božje Dete«, bile zadovoljne. Sedaj zaključujemo gospodarske letne račune, ki na žalost skoraj povsod izkazujejo pasivo. Kujemo načrte za bodočnost. Sedaj je čas misliti na čtivo. Vsi dosedanja naročniki »Slov. gospodarja« smo obljubili zvestobo svojemu najboljšemu prijatelju. Naš najboljši prijatelj je »Slov. gospodar«. Potrudili se bomo vsi, da temu našemu prijatelju pripravimo pot v vsako pošteno slovensko krščansko kmetijsko hišo! Zavedajmo se, da dandanes, v teh razburkanih časih, kmetijsko ljudstvo najbolj potrebuje dobrih nasvetov, katere nudi naš najboljši prijatelj, »Slovenski gospodar«. — Dne 22. decembra smo imeli v društvenem domu spominsko proslavo za našim velikim slovenskim voditeljem g. dr. Antonom Korošcem. Udeležba je bila sijajna. Naše ljudstvo globoko žaluje za svojim največjim sinom. Na sporedu sta bila dva žalna govora. Ob zaključku pa je slatinski pevski zbor pod vodstvom gospe Gračnerjeve ganljivo zapel žalostinko »Zvonovi zvonijo«. — Kakor vsako leto, je tudi letos občinski odbor sklenil obdarovati občinske reveže za božične praznike. Občina se je spomnila vseh tistih revnih, ki so brez svojcev, oziroma tistih revnih družin, ki žive skromno v bedi in pomanjkanju. S pomočjo tega občinskega daru se je obdarovanim družinam vsaj delno ublažilo gorje na dan rojstva Deteta božjega. — Tudi ravnateljstvo zdravilišča se je za praznike spomnilo najrevnejših.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dan za dnem doživljamo razna svetovna presenečenja. Tudi povišanje vseh cen nas je presenetilo. Razna živila so se tako podražila, da je mali kmet, kočar in delavec že danes skoro pred vratmi obupa. 1 kg slanina stane 28—30 din, 1 kg krušne moke 5 din, 1 kg bele moke 9.50 din, pa je še dostikrat dobiti ni. Pri nas je pasivni kraj. Imamo precej delavcev, ki so danes deloma brez zaslужka in gledajo v obraz svoji bodoči usodi. Na kmetijah se bo morala vrniti zopet stara navada, da bomo morali uporabljati namesto železa les, pri vozovih, plugih in pri raznem orodju, ker je železo že predrago. 1 kg železa stane 8—10 din. Kmet sploh ne bo mogel več živeti, če se razmere ne bodo izboljšale, še manj pa kočar in delavec. Želimo, da bi nam novo leto prineslo boljše razmere, da bi se lahko imel na zemlji obstoj kmet, kočar in delavec. Predvsem pa želimo, da bi nam Bog ohranil ljubi mir. Oblast in njene podrejene organe pa prosimo, da z budnim očesom opazujejo razvoj trgovine in navijačce cen najstrože kaznujejo. Pozdravljamo tudi banovinski nalog, po katerem so morale vse občine izvoliti prehranjevalni odbor. Ta odbor bo skrbel za prehrano ljudstva, katero mu pripada v njegovem področju.

Temu odboru stavi na razpolago potrebni kapital občina. Pri nas je izvoljen odbor, v katerega imamo popolno zaupanje. S tem bo ovirano navijanje cen od strani posameznih trgovcev. Želimo samo, da ta odbor začne čimprej z delom. S petrolejem nas je tudi zajela kriza. Morda bo zgoraj omenjeni odbor izven svojega okvira posredoval, da dobimo občani pripadajočo količino petroleja — ne samo na papirju, marveč v resnici.

Laški okraj

Sv. Miklavž nad Laškim. Letina je bila radi prevelikega deževja tako slaba, kot po pripovedovanju starih ljudi ne od leta 1895., ko je pod dolgo trajajočo snežno odejo segnilo vse ozimno žito. Poleg živinske krme, katere je bilo dovolj, je vse slabo obrodilo. Cene živine so se dvignile, a nekaterim drugim predmetom, kot obleki, obutvi, pa še bolj. V šoli se vrši sedaj v zimskih mesecih gospodinjki tečaj za dekleta pod vodstvom šolske upraviteljice gđce Bende. Dekleta od dekliške KZ pa se pripravljajo na igro »Lurška pastirica«. Zadnjikrat se je ta igrala igrala pri nas leta 1918. Občinska cesta iz Rimskih Toplic k Sv. Miklavžu se je preteklo jesen precej popravila, nujno potrebne popravila so še nekatere druge občinske ceste v naši župniji, predvsem pa stopnice na pešpoti od Rimskih Toplic čez skalo k Sv. Miklavžu.

Sv. Rupert nad Laškim. Vseh mogočih stisk je bilo v pretečenem letu na pretek, a ljudstvo živi in se giblje navzlic hudemu času. Novo leto nas zaspuje z ledom in snegom. Strašne so poti in ceste. Povsod sam led, drevje stoka pod težo ledene oklepa, ki se je oprijel vsake vejice. Zato pa se zapiramo v tople sobe in pridno prebiramo Mohorjeve knjige in naše dobre časnike, ki nam poročajo o strašnem trpljenju, v katero goni ubogo nedolžno ljudstvo vojskova blaznost. Dne 4. januarja je zopet padel sneg na ledeno skorjo starega snega, ki je velika nevarnost za zimske setve, katere se lahko zadušijo, ako bo sneg dolgo obležal. Naj nam bo Bod prizanesljiv!

Šmarjeta pri Rimskih toplicah. Zopet je eno leto za nami. Sedaj ob novem letu si vsi voščimo, da bi letošnje leto vsaj tako preživeli, kot smo lanskega. Vse vprek jadrakuje o draginji, ki narašča z dneva v dan, toda vse bomo laže doprinesli, če nas Bog obvaruje najhujše šibe: vojne. Da pa si sami ne bomo podžigali nesreče, zato proč z liberalnim časopisjem! Zdaj ob novem letu bodi nas trden sklep: V vsako slovensko hišo katoliški tisk! Vsaka hiša imej »Slov. gospodarja«!

Posavje

Razbor pri Zidanem mostu. Na božične praznike smo se dobro pripravili. Za Marijin praznik je prišel g. svetnik Kalan iz Ljubljane. V preprostih petih govorih je razložil lepoto čistega Marijinega življenja in srečo vernega Marijinega otroka. Pričakuje se, da bodo bodrilne besede imele uspeh in ne bo v župniji hiše, ki ne bi naročila vsaj en katoliški list. Božične praznike smo obhajali v tihi nebeški sreči, prenovljeni po dobri pokori v adventu, z Bogom v srcu. Vse praznike je bil obuten mraz, burja je dobila tak obseg, da ne pomnijo niti najstarejši ljudje.

Ravno so hoteli odtrobiti za opoldanski odmor, ko so zagnali psi besno bevskanje, osredotočeno na neko kotanjo v borovem gozdu, nedaleč od lovskih stojišč. Psi so oznanjali iz polnih grl, da napadajo divjačino z združenimi močmi, a tolikanj težko pričakovanega divjega prašiča ni bilo od nikoder.

Prireditelju lova je pošla potrpečljivost. Opozoril je tovariša na strogo pripravljenost in odrzel v hosto, da požene sam, kar se je trdovratno zoperstavljalo srditim pasjim napadom.

Zagledal je kmalu orjaškega merjasca s čekani liki rogovi, s katerimi je odrival in metal od sebe pasjo nadlego, se vrtel v krogu po globeli in bruhal iz oči ogenj pogube na vsakega, ki bi se ga drznil pregnati iz kolikor toliko varnega zaklonišča.

Gospod sodnik se nikakor ni maral sam lotiti merjasca, ampak ga le podregati na pobeg v smeri proti enemu izmed gostov. Kakor hitro ga je zver zagledala, je buhnila z vso srditostjo in zaokrenila proti človeškemu napadalcu.

Lovce je takoj uganil, da bo od psov ogroženi velikan sledil njegovim očem, le previdno se bo treba ritenski umikati in zvabiti plen za zabod gostoma.

Lastnik lova je bil preizkušen glede vseh navad ter muh ščetinaste zveri, vendar tokrat bi mu bila skoraj vsa preizkušnost za las v pogubo.